

Endavant, Palestina

El reconeixement de Palestina com a estat observador de l'ONU, aconseguit majoritàriament a l'Assemblea General de l'organisme internacional, és un gran èxit per a la seva causa. Trista l'oposició d'Israel, ocupant dels territoris palestins davant d'una opinió pública atemorida i agenollada enfront de l'agressió sionista sistematitzada. Vergonyant l'actitud dels Estats Units d'Amèrica en seguir com a xaiets la política israeliana i votar en contra dels drets de Palestina. Un país que actua així, per més que parli de democràcia, està ben lluny d'exercir-la. A aquests dirigents com Obama o Clinton, que sovint s'inflen la boca amb aquestes paraules quan parlen d'altres conflictes, els hauria de caure la cara de vergonya, per la seva submissió total i absoluta a Israel. Sembla talment que els israelians siguin els amos de la banca i les finances nord-americanes i, en conseqüència, l'anomenada primera potència mundial no seria res més que un ninot dels sionistes.

Per posar més llenya al foc, el primer ministre israelià, Benjamin Netanyahu, proper a les tesis de l'extrema dreta, autoritza la construcció de milers d'habitatges en el cor de Palestina, és a dir, a Jerusalem i a Cisjordània. La finalitat no és altra que impedir la futura creació d'un estat palestí, mitjançant la seva divisió territorial entre el nord i el sud, i fomentar la influència israeliana en la capital Jerusalem. La hipocresia que mostren els dirigents americans des de Washington, secundada per Brussel·les, a causa de les divisions europees, ajuden a fer que els israelians se sentin forts en la seva política imperialista i de submissió del poble palestí, i fan del tot impossible que es pugui arribar a unes veritables negociacions de pau entre els dos països afectats, per un conflicte que neix arran del final de la Segona Guerra Mundial, amb la imposició americana, de la creació unilateral de l'estat israelià en territori palestí. Si més no, la condició d'estat observador de l'ONU permetrà als dirigents palestins denunciar davant les institucions internacionals alguns dels actes de terrorisme d'estat que sovint duu a terme el president Netanyahu davant la passivitat mundial. Els crims de guerra, que han estat motiu de judici en altres conflictes, potser passaran des d'ara a ser analitzats pel Tribunal Penal Internacional i els militars israelians perdran un xic de la impunitat amb què han pogut fer les seves accions (amb centenars de morts entre la població civil, amb majoria de dones i nens) fins ara.